

Advies op eigen initiatief

Vlaamse Sportraad
11 juni 2015

Visienota 'SportHorizon 17. Sportfederaties in Vlaanderen'

1. Situering en doel van de visienota

Het sportlandschap in Vlaanderen en Brussel is – net als onze samenleving – in volle beweging. Niet enkel het sportgedrag is trendgevoelig en permanent in evolutie, ook de rol van de overheid en van de sportactoren in de Vlaamse sportwereld ondergaan metamorfoses. De enige constante is de (steeds snellere) verandering.

Ondanks het feit dat de 21ste eeuw zich nog altijd in zijn prille beginfase bevindt, worden zogezegde certitudes van sportbeleidsinitiatieven van rond de eeuwwisseling onvermijdelijk ter discussie gesteld. Een sterk bepalende factor vormt daarbij de besparingsgolf die door de economische crisis alle geledingen ingrijpend overspoelt en sportorganisaties op alle niveaus dwingt tot keuzes, herbronning en soms ingrijpende saneringen.

De overheden zijn de instanties die het meest of het eerst geconfronteerd werden met nieuwe bestuursrichtingen die ingeslagen worden. Zo hebben gemeentelijke sportdiensten in amper 3 jaar tijd (2013-2016) 3 verschillende decretale subsidiesystemen meegemaakt, met als (voorlopig) eindstation de afschaffing van de sectorale sportsubsidies en drainering ervan in het generiek gemeentefonds. Ook provincies ondervinden de veranderings- en afslankingspolitiek met eerst een interne staatshervorming (met onder meer stopzetting van subsidies naar provinciale sportfederaties) en vervolgens met de geplande afschaffing van de persoonsgebonden materies (waaronder sport) als provinciale taakstelling. Daarnaast ontsnapt de Vlaamse sportadministratie (Bloso, departement CJSM) evenmin aan een structurele ommekeer (met onder meer de oprichting van Agentschap Sport Vlaanderen) en aan de stringente besparingsnormen qua middelen en personeel, die mede voor een noodgedwongen interne kerntakendiscussie zorgen.

Een andere grote speler in het Vlaams sportlandschap is de groep van sportfederaties. Het belang van de sportfederaties drukt zichzelf uit in de cijfers: door de 335 VTE in de sportfederaties worden 300.000 vrijwilligers in de sportsector ondersteund die op hun beurt 1.4 miljoen mensen ondersteunen om te sporten (in clubverband). De sportfederaties ontsnapten tot op heden aan de grote (existentiële) discussie van kerntaken en overheidsfinanciering, op wat lineaire, algemene besparingsoperaties na. Maar gezien zowel de sportclubs, de clubleden en de overheid – alle 3 belangrijke stakeholders voor federaties – in volle evolutie zijn, kunnen en mogen sportfederaties de veranderingsdans niet ontspringen. Temeer daar de laatste grote beleidswijziging vanwege de overheid reeds dateert van bijna 15 jaar geleden met de invoering van het huidige decreet.

Met deze visienota wil de Vlaamse Sportraad bewust boven het decretaal muurtje kijken naar de basistaken van een sportfederatie en haar inherente meerwaarde voor zowel de sporters, de aangesloten clubs als de ondersteunende overheid in kaart brengen. Hopelijk kan deze in steek inspiratie opleveren bij het uitvoeren van een intentie uit de Beleidsnota Sport 2014-2019: *“Het huidige decreet op de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de Organisaties voor Sportieve Vrijtijdsbesteding (OSV's) van 13 juli 2001 dient dan ook [...] aangepast te worden. Deze legislatuur nemen we hiervoor de nodige stappen.”*

De Vlaamse Sportraad wil vanuit een externe blik - en buiten de comfortzone - naar het fenomeen 'sportfederatie' turen en daarover de nodige afstandelijke observaties maken. Bij het schrijven van deze visietekst werd vertrokken vanuit een leeg blad op basis van de expertise van de leden.

De opbouw van dit document weerspiegelt dan ook deze filosofisch gestemde 'levensvragen':

- Wat indien een sportfederatie niet zou bestaan: wat zou de sportwereld missen?
- Wat is de definitie van een federatie?
- Hoe verloopt de relatie tussen sporters, sportclubs, sportfederatie en Vlaamse overheid? Wie verwacht precies wat van wie? Dergelijke combinaties leiden tot 5 vormen van wisselwerking.
- Welke stellingen kunnen er uitgerold worden inzake basisprincipes voor het nieuwe decreet? Welke minder voor de hand liggende kernvragen dienen beantwoord te worden vooraleer het decreet artikelsgewijs uitgeschreven wordt?

Dergelijke 'meta-benadering' wil een ruimer kader aanreiken van relevante beleidskeuzes die de basis moeten vormen voor mogelijke wettelijke initiatieven. Het opzij schuiven van de stapels documentatie over het nieuwe decreet dat tegen 2017 in voege moet zijn, kan ertoe leiden dat aan visie-ontwikkeling gedaan wordt voor (middel-)lange termijn, vandaar 'Horizon 17'.

2. 'Wat als' ... een sportfederatie niet zou bestaan?

Een interessante out-of-the-box-oefening om mee te starten, is de zoektocht naar de oervraag van het bestaan: Wat als er geen sportfederaties zouden bestaan in Vlaanderen? Wat zouden de wereld, de clubs, de sporters, de overheid,... missen indien er van federaties geen sprake zou zijn? Hoe zouden aliens het fenomeen 'sportfederaties' beoordelen?

Kortom, deze vraag draait in negatieve zin de basistaken van een federatie om.

Mochten er geen federaties zijn, dan zouden dit onder andere de gevolgen zijn (niet noodzakelijk in volgorde van belang):

- Geen clubcompetities of interclubactiviteiten mogelijk
- Geen (personele) ondersteuning voor clubs op het vlak van
 - algemene kennis, expertise, advies (juridische ondersteuning, wetgeving, managementstechnieken, personeelsproblematiek, Europees beleid, ethisch sporten, etc.)
 - specifieke kennis van de sporttak en de reglementering
 - goede, betaalbare verzekeringen
 - materiële steun: sportmateriaal, logistiek materiaal, infrastructuur, sponsoring,...
 - eerstelijnscontact en vertrouwensrelatie bij problemen ("gevoel van een grote familie")
 - eventuele financiële steun
 - etc.
- Geen mogelijkheid om deel te nemen aan officiële internationale competities of selectie van atleten
- Geen organisatie voor club-overstijgende activiteiten (bijvoorbeeld Vlaams Kampioenschap of sportpromotionele events)
- Geen band met Olympisch Comité en internationale federatie
- Geen organisatie die zorgt voor opleidingstrajecten en trainersontwikkeling
- Geen belangenverdediging en lobbying voor clubs of sporttak

- Geen contacten, banden en samenwerking tussen de clubs (sporttechnisch, organiseren activiteiten, werken rond bepaalde doelgroepen of thema's, *shared best practices*, coördinatie,...)
- Minder aanbod en promotie voor eigen sporttak
- Minder specifieke sportinfrastructuur voor bepaalde sporten
- Geen organisatie die methodieken deelt met de clubs (bijvoorbeeld Multimove) waarbij de federatie experimenteert en kennis doorgeeft naar de clubs
- Geen kwaliteitsbewaking (sporttechnisch, bestuurlijk, wettelijk, kwaliteitslabel, promotioneel, ...)
- Minder (wetenschappelijk) onderzoek en dataverzameling over sport
- Geen rechtstreeks lidmaatschap bij de sportfederatie (niet-georganiseerde sport)
- Geen afstemming van alles wat binnen de sporttak gebeurt (evenementen en competities)

3. De huidige definitie van de sportfederaties

Op basis van onder meer bovenstaande inspiratie, komt de Vlaamse Sportraad tot volgende definitie van een sportfederatie:

Sportfederaties verbinden als specifiek overkoepelende organisatie hun leden met als doel op een kwaliteitsvolle manier sport te organiseren en verder te ontwikkelen, hun leden te ondersteunen en hun expertise uit te wisselen.

De oorsprong en betekenis van de term '**federatie**' komt van het Latijnse *federare* (samenwerken). De **leden** van de sportfederaties bestaan hoofdzakelijk uit sportclubs.

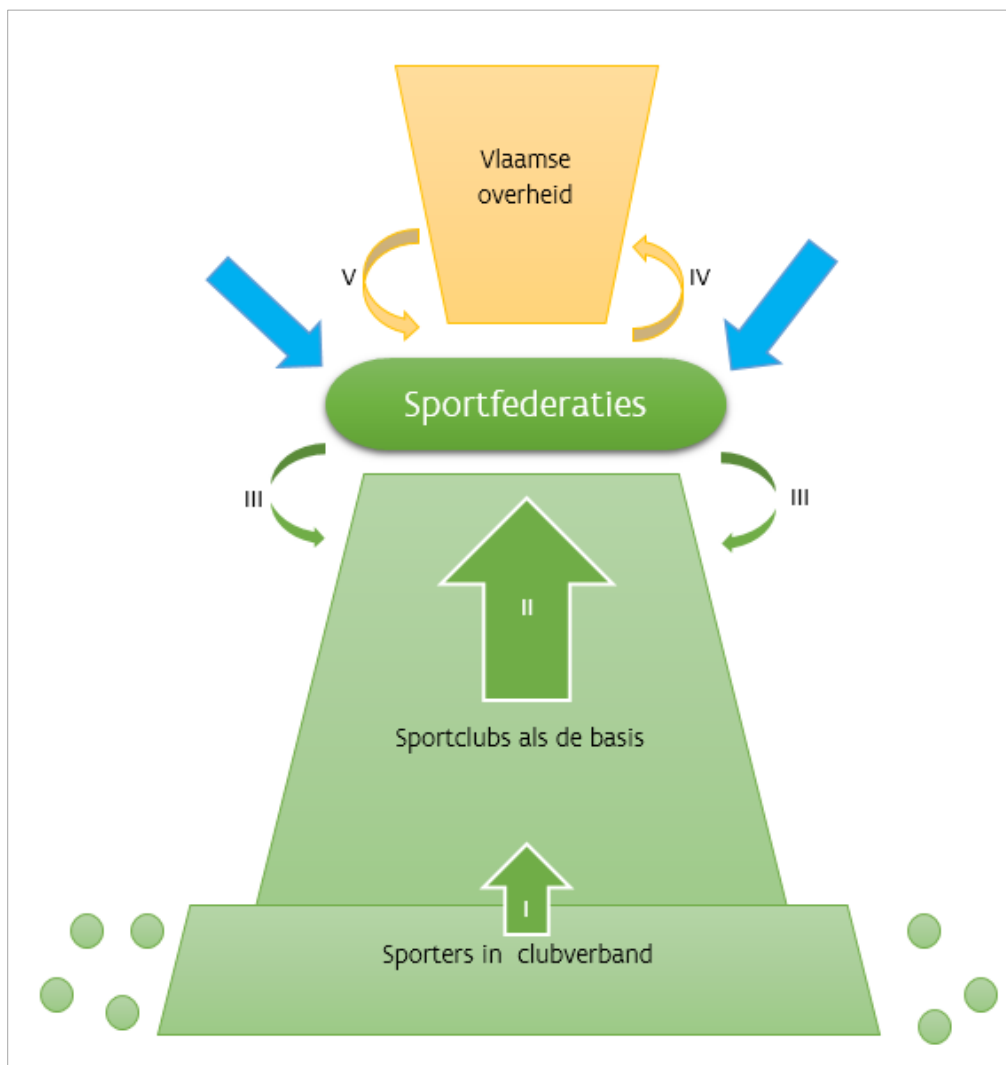
Het **organiseren van de sport** is niet hetzelfde als het *aanbieden* van sport, dit gebeurt door de sportclubs.

De federaties streven daarbij vooral naar **kwaliteit** (zo goed mogelijk organiseren).

Er zijn verschillende redenen van **binding en identificatie** tussen de sportclubs: de sport zelf, de doelgroep (bv. senioren), de geografische ligging, de ideologische achtergrond, etc.

4. De huidige verwachtingen tussen sporters, sportclubs, sportfederaties en de overheid

Nu inductief werd vastgesteld dat sportfederaties een duidelijke rol vervullen in het Vlaams sportorganogram, kan nader ingegaan worden op de wederzijdse verwachtingen die gekoesterd worden tussen sporters, sportclubs, sportfederaties en overheid. De volgende figuur geeft de onderlinge relaties weer.

Het startpunt ligt onderaan bij de sporter die zich aansluit bij een club (*relatie I, kleine groene blokpijl*). Niet alle sporters sluiten zich aan bij de club (*losse groene bolletjes*).

Het volgende proces bestaat uit de verwachtingen van de sportclubs naar de sportfederaties. De bestaansreden van de federaties is immers organisch gegroeid vanuit bepaalde behoeften binnen de sportclubs (*relatie II - grote groene blokpijl*). Naast deze bottom-up-noden zie je dat de sportfederaties omgekeerd ook zaken verwachten van de clubs. Deze top-down-benadering verzamelt het aanbod en de verplichtingen vanwege sportfederaties naar hun clubs (*relatie III - kleine groene pijlen*).

Maar in dit verhaal is er ook een zichtbare rol van de overheid. Sportfederaties koesteren duidelijke bottom-up verwachtingen naar vooral het Vlaamse overheidsniveau (*relatie IV- kleine gele pijl*). Net zoals er een wisselwerking bestaat tussen de sportclubs en de sportfederaties, is er tenslotte ook vanuit de Vlaamse overheid een top-down verwachtingspatroon richting sportfederaties voor de uitvoering van het Vlaams sportbeleid (*relatie V – kleine gele pijl*).

Naast de rol van de Vlaamse administratie die onder andere verplichtingen oplegt via decreten, circuleren er ook nog andere invloeden (andere overheden, vzw-regelgeving, milieuwetgeving, auteursrechten, toegankelijkheid, duurzaamheid, etc.) (*blauwe pijlen*).

I. De verwachtingen van de sporter

Er zijn een aantal zaken die voor een sporter belangrijk zijn voor zijn of haar hobby:

- Het kunnen uitoefenen van de gewenste sport (bij voorkeur in de nabije omgeving);
- Deelname aan competitie;
- Infrastructuur en materiaal (is sporttak gebonden);
- Verzekering;
- Kansen om gezondheid en fitheid te bevorderen;
- Sociale contacten, behoren tot het verenigingsleven, onderdeel uitmaken van een evenement, kunnen uitoefenen van sport met vrienden;
- Kwalitatieve begeleiding en omkadering;
- De bovenstaande zaken aan een betaalbare (zo laag mogelijke) kostprijs.

Op basis van zijn of haar verwachtingen zal een sporter bepaalde keuzes maken.

De keuze om zich wel of niet aan te sluiten bij een sportclub hangt af van een aantal factoren, waaronder:

- De behoefte aan specifieke infrastructuur of materiaal;
- De behoefte om in te stappen in een georganiseerd systeem van competitieve of recreatieve activiteiten;
- Een voorkeur voor sporten op vaste tijdstippen vs. sporten op eigen tijd en ritme (flexibiliteit);
- De bereidheid om bepaalde engagementen aan te gaan (vaste afspraken, betalen van lidgeld en verzekering, keuze voor een bepaalde taal, etc.);
- Voorkeur voor begeleid sporten: aanleren van een sport, het bijbrengen van waarden en normen en veiligheidsaspect/ gezond sporten;
- Aanwezigheid van sociale contacten.

II. Verwachtingen van sportclubs naar sportfederaties

Er zijn overduidelijk heel wat zaken die de sportclubs van hun federatie verwachten, zoals onder meer:

- Organiseren van competities, bekens, manifestaties, evenementen, etc.;
- Selectie van atleten;
- Ondersteuning aan clubs, kennis en expertise aanbieden (zowel op bestuurlijk, administratief en sporttechnisch vlak) - *hierdoor kan de corebusiness van de sportclubs gebeuren: administratieve verlichting, kwaliteitsgarantie, advies op maat, dossieropmaak, etc.;*
- Eerstelijnscontact en aanspreekpunt: *éénloketfunctie waar men terecht kan bij vragen (intern) en staat bekend als hét aanspreekpunt van een bepaalde sporttak (extern);*
- Opleiding en bijscholing (van trainers, officials, bestuurders, etc.);
- Kwaliteitsbewaking – *is in bepaalde gevallen sport-specifiek dus kan enkel door de federatie gebeuren;*
- Het doen naleven van de regels van de sport;
- Aanbieden van verzekeringen;
- Ondersteuning: materiële en logistieke steun;
- Belangenverdediging van de clubs;
- Contacten tussen de clubs onderling bevorderen;
- Identiteitsbinding;
- Initiatieven die het lokale karakter van de club overstijgen;
- Externe communicatie, promotie, marketing, media-contacten, etc.;

- Specifieke infrastructuur;
- (wetenschappelijk) onderzoek en verzamelen van data/gegevens;
- (formele) vertegenwoordiging/ inspraak en participatie in beleid van federaties (er wordt veel opgelegd vanuit de federaties);
- Clubondersteunende bezoeken en –gesprekken door het professioneel kader van de federatie;
- Uitwisselen van *good practices* (informele inspraak).

Niet alle clubs hebben eenzelfde verwachtingspatroon jegens hun overkoepelende federatiestructuur. Er kan – bij wijze van spreken – een opsplitsing gemaakt worden in diverse types zoals bijvoorbeeld:

- *Zero* option: Sommige clubs kiezen ervoor om zich niet aan te sluiten bij de federatie, of zouden zich liever louter door een lokale overheid te laten ondersteunen. Vaak gaat het hier dan om lichte sportgemeenschappen en/of om sporters die niet in competitie treden
- *Light* option: de club wil enkel een zo goedkoop mogelijke verzekering van de federatie en/of eenvoudige administratieve ondersteuning
- *Medium* option: de club sluit zich ook aan om aan competitie of bovenlokale activiteiten te kunnen deelnemen
- *Full* option: de club wil ook kwaliteitsondersteuning, expertise, opleidingen, etc...

Naast deze types van verwachtingen, is er ook de behoefte van de sporters en clubs om te participeren aan het beleid van de sportfederatie. Deze inspraakmogelijkheid is een essentieel aspect van de georganiseerde sportsector.

III. Verwachtingen van sportfederaties naar hun clubs

Hoewel sportclubs oorspronkelijk de federaties hebben opgericht, is de wisselwerking tussen clubs en hun federatie tegenwoordig meer dynamisch.

Waar een sportclub bepaalde verwachtingen heeft ten opzichte van de federaties, staan daar ook een aantal voorwaarden of verplichtingen tegenover. Zo kan een federatie via het kanaal van de clubs zijn doelstellingen uitvoeren (mee realiseren van het beleidsplan, clubs in bepaalde projecten doen meestappen, ethisch en verantwoord sporten, kwaliteit, opleidingen, etc.). Dit zijn niet noodzakelijk dezelfde zaken waarin de club middelen wil investeren (aanleveren van data, kwaliteitscontrole, verhogen kwalificatiegraad begeleiders, verbetering van clubstructuur, betalen van lidgeld en boetes, etc.). De federatie zal top-down dan ook een aantal diensten en producten aanbieden. Deze service kan vrijblijvend zijn (bv. materiaaldepot voor promotie) of opgelegd (bv. vzw-statuuut). Een federatie kan in die zin zowel afwachtend (initiatief vanuit de clubs) of sturend (zelf initiatieven nemen) optreden. De federatie kan soms ook zelf clubs oprichten bv. door in te spelen op blinde vlekken of door de ontwikkeling van nieuwe sporten te ondersteunen.

Kortom, een federatie wil haar clubs als volwaardige partners inschakelen voor de realisatie van haar sportbeleidsplan.

IV. Verwachtingen van de sportfederaties naar de overheid

Net als clubs naar boven kijken (sportfederatie) voor ondersteuning, richten ook sportfederaties hun blik naar de overheid boven hen.

De verwachtingen liggen hoofdzakelijk op volgende aspecten van de federatiewerking:

- Een kader om sport kwalitatief te kunnen organiseren/beoefenen (inzake vzw-materies, veiligheid, btw.);
- Een aangepast kader voor tewerkstelling;

- Administratieve ondersteuning;
- Kwaliteitskader voor opleidingen en bijscholingen;
- Sportinfrastructuur: voorzieningen door de 3 overheidsniveaus;
- Ondersteuning voor projectmatige werking bv. Jeugdsporttoelagen;
- Sportpromotionele initiatieven, campagnes, media-ondersteuning bv. week van de sportclub;
- Topsportwerking

V. Verwachtingen van de Vlaamse overheid naar de sportfederaties

De Vlaamse Gemeenschap kan via het kanaal van sportfederaties zijn doelstellingen realiseren en uitvoeren. Zij verwacht momenteel van de sportfederaties een aantal zaken, onder andere:

- Bevorderen van (duurzame) sportparticipatie en fysieke, mentale en sociale gezondheid voor diverse doelgroepen;
- Kwaliteit verhogen van trainers (volgens afspraken van VTS), bestuurders en vrijwilligers;
- Beleidsmatige visie-ontwikkeling;
- Promoten van de eigen sporttak;
- Organisatie van competitie- of recreatiesport;
- Promoten van gezond en ethisch sporten (sensibilisering rond alcohol- en druggebruik, gezonde voeding, antipestbeleid, fair play, kwaliteit- en preventiebeleid rond seksueel overschrijdend gedrag, etc.);
- Werken rond maatschappelijke thema's: bv. werken rond verkeersveiligheid, antipestbeleid; discriminatie; sport en milieu, maatschappelijk verantwoord besturen, etc.;
- Naleving Vlaamse en federale wetgeving (bv. BTW, SABAM, pesticidengebruik) – zowel binnen als buiten de sportspecifieke wetgeving (bv. decreet van niet-betaalde sportbeoefenaar);
- Topsportbeleid uitvoeren (behalen van medailles);
- Kennis, inspraak en informatie van de sportsector;
- Aanleveren van relevante data;
- Ondersteuning van het verenigingsleven (zie de maatschappelijke, sociale en educatieve rol van sport);
- Complementariteit van de sportfederaties met andere actoren binnen de sportsector;
- Samenwerking met Franstalige sportfederaties in Brussel.

Om aan de verwachtingen van enerzijds de sportclubs en anderzijds de overheid te voldoen, heeft een federatie nood aan financiële en andere indirecte steun.

Door bovenstaande verwachtingen in de onderlinge relaties tussen sporters, clubs, federaties en overheid in kaart te brengen, kan een beleidskader gecreëerd worden waarin de grote krijtlijnen van een nieuw subsidiebeleid getekend worden.

5. Stellingen

De bovenstaande hoofdstukken waren tot nu toe beschrijvend.

Aanvullend wil deze nota ook nog een aantal principiële aandachtspunten aanreiken die de overheid kan inspireren bij toekomstige decretale initiatieven.

I. Conclusies uit de verschillende verwachtingspatronen van de sporters, clubs, federaties en overheid

- De verwachtingen van de sporter duiden op een **behoefte aan sportclubs**.
- Sportclubs hebben behoefte aan een structuur om bepaalde zaken te organiseren. Dit impliceert de **volwaardige plaats** van de **sportfederatie** binnen het sportlandschap. De federaties spelen immers in op verschillende verwachtingspatronen van sporters en sportclubs.
- Voor de **realisatie** van het **beleid van de overheid** (die inzet op een warme samenleving, een fitte bevolking, etc.) zijn sportfederaties via hun basiswerking een waardevolle actor.
- Om te voldoen aan verwachtingen van sporters, clubs en overheid, heeft de federatie **steun** nodig van overheid. Omdat sportfederaties allerlei (intrinsieke) taken uitvoeren voor de sportsector, is het verantwoord dat federaties worden ondersteund voor het organiseren van sport indien zijn aan bepaalde voorwaarden voldoen. Daarnaast verdienen federaties ook bijkomende ondersteuning voor de extra (maatschappelijke) taken die door de overheid worden opgelegd.
- De overheid kan voor haar steun een tegenprestatie vragen.

II. Basisprincipes voor een divers sportaanbod

- Als basisbeginsel geldt dat alle vormen van georganiseerde sportbeoefening (die beantwoorden aan de principes van gezond en ethisch sporten) en alle sporters **evenwaardig gewaardeerd** worden door de overheden.
Er moet aandacht zijn voor de diversiteit van het sportaanbod in Vlaanderen. Sportfederaties kunnen sport als doel en/of sport als middel inzetten. Beide vormen verdienen de nodige ondersteuning van de overheid.
- Er zijn een of meerdere manieren waarop een sportfederatie zich kan organiseren: thematisch, doelgroepgericht, sporttakgericht, gericht op recreatie, etc. Deze **verschillende aspecten van een federatiewerking** zorgen voor een divers aanbod van sport in Vlaanderen.

III. De rol en de taken van de sportfederatie

- De sportfederaties hebben een **coachende, ondersteunende rol** ten aanzien van hun sportclubs en zorgen voor een goede wisselwerking en informatiedoorstroming.
- De federatie voert een **dynamisch en strategisch meerjarenbeleid**.
- Elke sporttak naar een maximaal **aanbod voor iedereen** in de mate van het mogelijke (binnen eigen sportfederatie of in samenwerking met andere federaties of organisaties). Sportfederaties worden gestimuleerd om dit te bereiken.
- Sportfederaties met bijzondere **expertise voor (diverse) doelgroepen** zorgen voor een sportaanbod op maat, al dan niet in samenwerking met andere federaties, om zo levenslang sporten te stimuleren.
- Voor trainers moet er een **opleidingsaanbod** op maat zijn. De overheid kan dit organiseren, op voorwaarde dat de opleiding voldoende flexibel is en dat de federaties maximaal betrokken zijn en mee inhoudelijke expertise aanleveren.

- **Samenwerking** tussen sportfederaties onderling en met andere sportactoren rond zowel sportspecifieke als niet-sportspecifieke zaken moet gestimuleerd en gefaciliteerd worden.
- De federaties moeten maximum gestimuleerd worden om de ideale **schaalgrootte** na te streven om bepaalde taken uit te voeren. Die ideale schaal grootte kan voor diverse taken van de sportfederatie verschillen (bv. ledenbeheer kan op grotere schaal gebeuren, terwijl sporttechnische begeleiding per sporttak moet).
De overheid moet **schaalvergroting en clustervorming** aanmoedigen (zeker wanneer ze gelijkaardige doelstellingen en/of finaliteit hebben) en op die manier versnippering en concurrentie tegengaan en de slagkracht van elke federatie vergroten. Belangrijk hierbij is dat er geen opgebouwde expertise verloren gaat.
- Er zijn **verschillende types** van sportfederaties. De overheid moet verschillende types federaties op een andere manier benaderen.
- Het is belangrijk dat types van sportfederaties complementair zijn en een duidelijke meerwaarde hebben.
- De sportfederaties moeten concrete aandacht hebben voor specifieke **doelgroepen**, toegankelijkheid en diversiteit, zowel in de organisatie zelf (ook binnen bestuur) als binnen hun externe werking (ondersteuning, ...).
- De federaties moeten gestimuleerd worden om aandacht te hebben voor nieuwe **tendensen** en nieuwe evoluties in de sportwereld (vb. rol ten aanzien van sporters die niet aangesloten zijn bij een sportclub – zie lichte sportgemeenschappen, individuele sporters, ...)
- Indien een overheid een sportfederatie ondersteunt, moet er aandacht zijn voor **goed bestuur** binnen de werking van de sportfederatie.
- **Subsidiëring** gebeurt op basis van criteria die kunnen verschillen van federatie tot federatie, in functie van het takenpakket en een beheersovereenkomst. De beheersovereenkomst is opgesteld in onderling overleg tussen de Vlaamse overheid en de sportfederaties. Sportfederaties ontvangen hiervoor een basissubsidie. Naast de basistoelage voor de sportfederaties is het inzetten op **projectsubsidies** voor bijzondere projecten noodzakelijk om vernieuwing en verdieping te verzekeren.
- De **sporttakkenlijst** kan als basis dienen voor aansluiting en ondersteuning door een sportfederatie, op voorwaarde dat deze lijst flexibel is.
- Sportfederaties en sportclubs hebben een maatschappelijke rol te vervullen, maar kunnen niet aan alle **maatschappelijke verwachtingen** voldoen. De overheid (en de sportfederatie) moet stimulansen bieden, maar sportclubs kunnen hiervoor niet “afgestraft” worden.
- **Kleinere federaties en kleinere sporten** dienen niet automatisch dezelfde steun te krijgen als grotere federaties, maar zouden wel dezelfde instaprechten moeten krijgen (geen uitsluiting).
- Er mag specifieke aandacht zijn voor **G-sport**: gezien de specifieke eigenheid en doelstellingen van G-sport is een gelijke categorisering als klassieke sportfederatie niet langer gewenst. De evolutie in het G-sportlandschap met de oprichting van het steunpunt G-Sport Vlaanderen dient de overheid verder aan te moedigen door de clustering van de g-sportactoren (vooral gezien de decretaal weggevallen taak voor provincies hieromtrent). De Vlaamse Sportraad vindt het wenselijk om de rol van de (G-)sportfederatie (het organiseren van sport) en de rol van het (G-)steunpunt (aanspreekpunt voor de sport) op termijn onder te brengen in één structuur. Dit komt de klantvriendelijkheid en transparantie voor het doelpubliek en de sportsector ten goede. Het blijft wel belangrijk om (ook in de subsidiëring) deze twee rollen duidelijk van elkaar te onderscheiden.

IV. De rol van de overheid

- De overheid trekt het principe van **subsidiariteit** maximaal door: de overheid neemt enkel de taken op die sportfederaties niet willen of kunnen opnemen.
- De overheid waakt er over dat het sportief aanbod **evenwichtig en geografisch** over Vlaanderen en Brussel wordt verspreid. Het invullen van de 'blinde vlekken' waar momenteel (bijna) geen werking is, zoals bijvoorbeeld in Brussel, landelijke gebieden, een bepaalde regio etc. moet via pro-actieve incentives gestimuleerd worden.
- In functie van de uitstraling van Vlaanderen en een betere uitbouw van een Nederlandstalig clubaanbod, kunnen Nederlandstalige en Franstalige sportfederaties in Brussel samenwerken. Dit op voorwaarde dat het een meerwaarde inhoudt voor de Nederlandstalige sporters en met respect voor de autonomie en bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.
- De overheid evolueert naar een **faciliterende** in plaats van een controlerende overheid.
- De overheid doet niet wat de sportfederaties doen, maar zorgt er wel voor dat de **kwaliteit wordt gegarandeerd** en er bepaalde minimumnormen zijn.
- De overheid waakt over de kwaliteit van de werking van de sportfederaties door in onderling overleg een **beheersovereenkomst af te sluiten** en de uitwerking hiervan tussentijds op te volgen. De overheid kan werken via een enveloppefinanciering en met een persoonlijke benadering in plaats van ambtelijke beoordeling.
- De ondersteuning van de overheid dient meer gericht zijn op de **output, resultaten en inspanningsverbintenissen** dan op de input en throughput (processen). Daarbij wordt meer aan monitoring gedaan en worden meetbare indicatoren vooropgesteld. Men moet wel opletten voor valkuilen hieromtrent. Het gaat niet louter om kwantitatieve beoordelingen en bovendien zijn outcome-indicatoren (effectmeting) moeilijker om objectief vast te stellen. Het is dus belangrijk om een combinatie te doen van zowel resultaats-als inspanningsverbintenissen (kwantitief en kwalitatief).
- De overheid verlaagt de **planlasten** van de sportclubs en sportfederaties. (bijvoorbeeld: door afstemming van diverse databanken de planlast van de sportclubs en sportfederaties verminderen)
- Een **koepelorganisatie** treedt op als een ondersteunende entiteit door de sportsector te ondersteunen en te informeren. De overheid subsidieert de koepelorganisatie hier voor. De koepelorganisatie kan niet gefinancierd worden voor de rol als belangenbehartiger.
- De steun van de overheid aan een sportfederatie moet **breder of meer holistisch** bekeken dan louter een subsidiedecreet. Er zijn ook andere instrumenten beschikbaar: onrechtstreekse financiering (bv. infrastructuur, goedkope opleidingen,...) en andere rechtstreekse financieringen (bv. eenmalige projectoproep)
- De steun aan Vlaamse sportfederaties hoeft niet eenzijdig van de Vlaamse overheid te komen. **Andere instanties** zoals lokale overheden en vroeger de provinciale overheden spelen ook een rol. Zeker naar ondersteuning van sportclubs ontstaat mogelijks een dubbel of deels overlappend circuit bv. bij facultatieve opdracht jeugdsport (zie 'het gevecht om de clubs'). Daar hebben ook andere beleidsdomeinen binnen de Vlaamse overheid impact op de sportsector (zie thema's zoals fitheid, vrijwilligersbeleid, etc.)

Frank Bulcaen, *voorzitter*
 Sophie Cools, *ondervoorzitter*
 Nai Han Lau, *secretaris*